

TRIBUNA

REDACȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

ABONAMENTUL
pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 1/2 an 10 cor.
pe 1/4 an 5 cor.
pe o lună 2 cor.
N-ri de Duminică pe an 4 cor.
Pentru România și străinătate pe an
40 franci.
Manuscrise nu se înșopoză.

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima dată 14
bani; a doua oară 12 bani; a treia
oară 8 b. de fiecare publicație.
Atât abonamentele, cât și inserțiile
sunt a se plăti înainte în Arad.
Telefon pentru oraș și comitat
Scrieri neînscrise nu se primesc

Răsboiul.

Nu suferă nici o îndoială, că războiul actual provocat de către Rusia oficială, nu pentru a răspândi sămânța culturii europene în Extremul Orient, căci este ridicul să presupunem un atare rol despre Rusia barbară, — ci pentru a lărgi tot mai mult frontiera colosului dela Nord, — are se fie o catastrofă zguduitoare pentru imperiul țarului Nicolae II. Asupra cauzelor acestui diferend înfricoșat, în care capriciul sortii are să decidă în favorul unuia dintre beligeranți prin mijloacele cele mai formidabile, de care dispune azi arta militară, opiniunile și acum sunt divergente. Abstrăgând de la acestea, care vor avea să fie cercetate și examinate de către pragmatici, Rusia, care putea să înlăture pericolul războiului fatal, dela primul moment în care simți, că norocul nu este pe partea ei, căuta să arunce vina în cărca Japoniei, că aceasta a provocat războiul prin atitudinea-i neconciliantă, făcându-o responsabilă pentru urmarile, care ar putea naște din acest război. Cât de războinici erau la început, cu câtă fală se băteau pe piept conducătorii imperiului rus, că vor arunca pe Japoniei în ocean făcând punte cu ei până la continentul archipelagului japon, cât de mândru și de încrezut vorbea generalisimul rus la plecarea sa pe câmpul de război, că pacea o va dicta în Tokio! Acum că treburile merg rău, să scuză în tot chipul, ba că Japonia a dorit războiul cu ori-ce preț, pândind în

scopul acesta momentul oportun, când Rusia nici nu a fost pregătită pentru război, ba că Rușii n'au mobilizat întreaga lor armată, fiind Japoniezii numerice superiori lor etc. și câte altele. Și cine poartă vina, dacă n'a fost pregătită? presupunând și admitând, că întăriturile ridicate, construirea liniei ferate și concentrarea de forță armată în Mandjuria, pe cum și sporirea flotei pe oceanul pacific nu înseamnă pregătire.

Este asta deci o scuză cât se poate de ridiculă din partea celor care conduc soarta milioanelor din imperiul rusesc cu atâtă ușurință, dacă caută să explice și să motiveze șirul desastrelor, care au dat peste Rusia, în modul acesta. Vorba e, că Rusia n'a avut destul timp să se pregătească bine, căci guvernul japonez n'a fost atât de pacient și atât de loial să aștepte până-ce Muscalii; sub pretextul unei soluțiuni pacifice pe cale diplomatică, se adună comozi în Mandjuria și trag spada din teacă pentru a o înființa în corpul Japoniei. Asta este ce o doare la inimă pe diplomația rusească.

Zic, dacă motivele și cauzele acestui război după diferite păreri, diferă, apoi un lucru rămâne sigur, și anume, că principala cauză a acestui diferend zace în nerespectarea punctelor din tratatul dela 1901 între dînsa și China, și în care Rusia s'a obligat, ca în decurs de doi ani va evacua Mandjuria, afară de teritoriul, ce îl ținea în arendă. Acest timp avea să fie anul trecut, dar Rusia n'a satisfăcut deobligamentului său. Și dacă Europa n'a avut cuvânt pen-

tru a înfiera aceasta purtare nedeamnă a Rusiei, cu atât mai mult motiv a avut Japonia să se ridice în contra prepotenței rusești, constituind pentru existența ei națională vecinătatea Rusiei un pericol permanent.

Negreșit, că prin purtarea asta Rusia n'a voit alta decât să sulezeze chestia, cine să fie stăpân în Extremul Orient și pe oceanul Pacific. *Mutshuito*, împăratul piticei Japonii prin ruperea relațiilor diplomatice și ordinul pentru ofensivă către Togo a dat să înțeleagă diplomația rusească din Petersburg, că un atare rival în Asia extremă nu poate fi suferit.

Lumea întreagă s'a mirat, cum a și cutezat micul imperiu al Mikadului (în proporție cu Rusia), să înceapă război cu imperiul, de care tremura lasitatea Europei. Unii au compătimit-o, alții au suris la întreprinderea »nebună«, ear Rușii au batjocurit-o și desprețuit-o. Azi însă lumea poate vedea, cu câtă grijă, și cu cât calcul au pregătit bărbaii de stat japonezi războiul, cât de excelent și-au organizat forța maritimă, și cât de ingenios au pândit momentul oportun pentru a sări în spatele ursului moscovit. Dovadă despre toate astea sunt izbânzile repetite pe mare, victoria pe uscat dela Yalu, Kiuliencieng, Feng-vang-ceng și Kintșou. În tot timpul nu numai conducătorii ruși, ci și armata rusă s'a dovedit de inferioară atât calitative cât și cantitative. Și nefericirile pentru Ruși se țin lanț. Port-Arthurul este împresurat din toate părțile, și cum vestește o telegramă,

Serbarea dela Putna.

(Amintiri).
De
Ioan Slavici.

Di Ioan A. Rădulescu-Pogoneanu a publicat în Nr. dela 1 Aprilie al „Convorbirilor Literare“ începutul unui articol scris de M. Eminescu în Noembrie 1871, când adunarea societății „România Jună“ din Viena desaprobase purtarea noastră ca organizatori ai serbării dela Putna.

Eminescu terminase acel articol, pe care voia să-l publice în „Românul“, dar în urma stăruințelor noastre l-a nimicit. El avea însă obiceiul de a-și face dispozițiunea articolelor, pe care voia să le scrie, și ceea-ce di Rădulescu a găsit între manuscrisele rămase de Eminescu, nu e în adevăr articolul, ci numai dispozițiunea concretizată, dar încă neredactată.

Chiar așa scrise din fuga condeiului, cele câteva pagini aruncă o viuă lumină asupra fașei în care se afla atunci dezvoltarea noastră culturală; ele însă prezintă pe autorul lor cum el în adevăr nu era.

Cetind aceste pagini, ni-e par'că Eminescu se simțea în mare strîmtoare și-și dădea silința să se apere. Adevărul, este, că el n'avea nevoie de a se apăra.

Mai trăiesc încă mulți dintre cei ce i-au fost colegi la Viena, și știu, că el se bucura de iubirea tuturor și că nimeni nu pune la îndoială sinceritatea lui. Chiar și acel Ioniță Bumbac, care „scuipa“ în „Junimea“, îi era lui Eminescu personal bun prieten.

Dacă n'ar fi fost așa, Eminescu n'ar fi intervenit. Noi cei-ce l-am cunoscut de aproape știm cu toții că el era om, căruia puțin îi pasă dacă alții îl socotesc bun ori rău, prostori despect și care niciodată nu simțea nevoie de a se apăra. El a intervenit dar numai ca să acopere pe alții, care aveau nevoie de apărare, cu simpatiile, de care se bucura.

De aceea zice el: Repet, că asta a fost numai pretextul: cauza adevărată a declarațiunii D-sale (a lui Bumbac) nu merită de a fi adusă înaintea publicului.

Nu merita atunci și nu merită nici azi, după trei-zeci și doi de ani. Tocmai de aceea am stăruit să nu fie adus înaintea publicului nici pretextul, căci s'ar fi produs discuțiuni, care ar fi seos la iveală acea cauză adevărată.

Azi acele discuțiuni nu se mai pot produce. Vor mai fi trăind, ce-i drept, unii dintre cei ce-și ridicaseră atunci glasul alături cu Ioniță Bumbac; ei sunt însă oameni neștiuți, care nu mai au ambițiunea de a salva națiunea și care vor fi uitat de mult cele petrecute sunt acum trei-zeci și doi de ani.

Am fost dar viu emoționat, când am citit paginile publicate de di Rădulescu, căci eram și eu între aceia, pe care Eminescu voia să-l acopere, și mai ales că am stăruit, ca articolul să nu fie publicat.

Discuțiunile din cele două ședințe ale societății „România Jună“ și articolul scris de Eminescu în urma acestor discuțiuni sunt închearea unei lungi frământări, care încetul cu încetul coprinse întreaga tinerime universitară română și care a culminat în congresul dela Putna.

Eminescu n'a fost între inițiatorii serbării, dar ideea congresului dela el a pornit și serbarea nu s'ar fi făcut, dacă el n'ar fi stăruit, ca ea să se facă cu ori-ce preț, pentru-ca congresul să fie cu puțință.

Știindu-l poet, chiar și mulți dintre cei ce l-au cunoscut personal, s'au deprins a-l lua drept un visător inaccesibil pentru preocupările zilnice. Așa însă el era numai în ceea ce privea propria lui existență când vorba era de durerile neamului românesc, el ardea în foc nestins și devenia om de inițiativă și de acțiune, stăruitor neînduplecat, care nu ne dădea răgaz, ci ne mîna mereu înainte. Patriot nu era Eminescu, dar era naționalist, pentru care România numai ca centru firesc al vieții naționale românești merita să existe. În frunte nu-i plăcea să iasă, dar împingea pe alții înainte și era gata să meargă și singur, când alții nu voiau să-l însoțească.

Așa-l vedem cu ocaziunea serbării dela Putna.

Serbarea am pus-o la cale mai ales noi amândoi. Socotindu-l însă, cum nu era și cum un om ca dînsul nici nu poate să fie, Ioniță Bumbac și soții lui mă luaseră pe mine drept cap al tuturor reuțărilor, căci eram președinte atât al societății „România Jună“, cât și al comitetului, care aranjase serbarea. Eminescu nu era în gîndul lor decât un biet de băiat naiv, care se lăsase să fie amăgit de mine. Mi-s'a făcut dar în prima ședință un strașnic rechizitoriu, în care s'a dat pe față „causa adevărată“, care nu merita să fie adusă înaintea publicului și'n urma căreia noi ne-am retras. (Va urma.)

armata generalului Oku se află de prezent la o distanță de numai 8 mile engleze de fort. Și dacă Rușii până acum au crezut că Port-Arthurul este inexpugnabil, acum sunt siliți să dubiteze înșile în o atare capacitate de rezistență a celebrului fort. Aci sunt în mare pericol 50.000 soldați și câți-va ofițeri superiori, pe cum se spune, demni de încrederea Țarului. Dar asta încă nu este toată pacostea pe capul Rușilor. O telegramă de Sâmbătă, care prin o alta de Duminică a fost confirmată, vestește, că generalul Kuroki a luat ofensiva, înaintând pe întreaga linie în contra lui Kuropatkin. Zilele acestea vor fi pline de senzație și surprinderi, căci lovirea crâncenă dintre ambele armate se așteaptă în tot momentul. Odată risipită armata lui Kuropatkin, Port-Arthurul va cădea cu atât mai ușor, ear aceste două pierderi colosale vor fi decisive în războiul de o perspectivă atât de tristă și dubioasă pentru Rusia. În chipul acesta prin o înfrângere de urmărit neprevăzute va fi răsunată politica rusă de rapire și aventuri.

Cuota. Din Viena se raportează: Deputațiunea austriacă pentru quota a ținut sub presiunea lui Chlumetzky ședință. Din partea guvernului a luat parte ministrul president Koerber și ministrul de finanțe austriac Böhm — Bawerk. Resultatul ședinței este, că comisiunea a adoptat cu 7 voturi contra 6 propunerea referentului br. Schwegel și prin asta punctul de vedere al comisiunii maghiare, anume că quota de pân'aci să rămână aceeași până la 1909.

Tratatul comercial german. Așa se vede, că la Berlin delegații austro-ungari au dat de mare rezistență din partea Germanilor. În primul loc au discutat convențiunea despre afacerea veterinară. Delegații germani sub presiunea agrarilor germani au dezvoltat mare rezistență.

Deci nu s'au putut înțelege, părăsind delegații noștri capitala Germaniei. Ba nici referitor la celelalte puncte ale tratatului nu este nici o perspectivă de înțelegere reciprocă cel puțin până la jumătatea lunii curente. De prezent stăm așa, că fiecare își susține și precizează punctul seu de vedere. Cum anunță „Post“, guvernul rus și german au făcut demersurile pentru reluarea firului conferențelor în afacerea tratatului germano-rus. Este dorința ambelor guverne a ajunge la o soluțiune concretă prin desbatere verbală. Se crede, că în curând delegații germani vor pleca la Petersburg pentru a rezolvi aici definitiv tratatul comercial germano-rus.

Plecarea delegaților austro-ungari din Berlin voesc să o explice ca ceva de sine înțeles, ca o urmare firească a neînțelegerii dintre delegații noștri și cei germani: deoarece ce nu au putut cădea de acord în privința convențiunii asupra afacerii veterinare, a fost lipsă să se întrerupă conferința pentru a cântări lucrul și cugeta asupra lui fiecare separat. De altă parte se afirmă, că s'au ivit greutăți extraordinare care vor dificulta nespun de mult încheierea tratatului comercial între guvernele ambelor imperii.

Din camera maghiară.

— Ședința dela 11 Iunie. —

Și în ședința de Sâmbătă a urmat desbaterea asupra ștergerii clausulei vămii de vin. Contele Bathányi Tivadar s'a nizuț să dovedească printr-o vorbire lungă, că

vinul italian este pagubicios vinului maghiar, mai ales după ce starea viilor s'a îmbunătățit așa de mult, încât vom fi în stare să producem vinuri bune pentru a îndeplini scăderile și pierderile din trecut. Asemenea a cerut ștergerea clausulei și deputatul Bernáth Béla. În urma asta a luat cuvântul contele Tisza la desbaterea aceasta, notând la vorbirea de Vineri a ministrului de agricultură numai atât, că vinurilor maghiare trebuie de aci înainte să se facă prețuri bune, năsuindu-ne, zice ministrul president, ca exportul să fie cât se poate de intensiv. Ministrul-president s'a declarat de dusman al falsificărilor de vinuri și al vinurilor artificiale, și mai ales contra falsificărilor va pași foarte energic.

Fiind la ordinea zilei și răspunsurile la interpelețiunile mai vechi, desbaterea a fost întreruptă, trecându-se la punctul acesta. Dar numai ministrul apărării a putut vorbi, căci ministrul Darányi, răspunzând în o afacere de alegere, a provocat o discuție de mai mult ca o oră și jumătate. După asta ear s'a continuat cu desbaterea de mai înainte asupra petițiilor incuse, și anume acum asupra celor cari pretind înființarea teritorului vamal. Primul care a luat cuvântul solicitând teritorul vamal ungar independent, a fost deputatul Szatmári Mór. Ministrul de agricultură Hieronymi luând șiel cuvântul, și-a expus părerea sa despre teritorul vamal independent, spunând că acesta pentru Ungaria este imposibil, fiind teara noastră un stat par excellence agricol, deci pentru noi este chestie de existență exportul. Drept aceea adoptă propunerea referentului.

Circe — „hungarica“.

I.

Nu știți ce-i asta?

A fost ce-a fost, de n'ar fi. A fost odată o fată de împărat și se numia Circe. Dar ce să lungesc vorba: și-a prefăcut ortaciul lui Odysseu în — porci.

Proiectul ministrului Berzeviczy încă vrea să fie un fel de Circe modernă, că — vezi Doamne! — și poveștile trebuiesc înviate.

Și adorabilii noștri stăpânitori nu înțeleg imposibilitatea fizică și morală a lucrului de care s'acută. Și nu înțeleg că nici capetele lor nu mai sunt normale de când s'a ocupă — și nu de ieri d'alaltăieri numai — cu soluția întrebării d'a afla mediul, pe Circe, carea să înghită naționalitățile de pe fața pământului, să le metamorfozeze. Dl Berzeviczy e acel „divus“, care vrea să aducă în realitate pe Circe din povești.

Așa capete, astfel rezonatoare, însă ar face mai multă cinste unui muzeu decât unui guvern, care părinte trebuie să fie deopotrivă tuturor cetățenilor.

Ce cinste ar fi buna oară pentru „British Museum“ asemenea capete, când s'ar putea zice peste multe veacuri: Cutare cap a sălășluit ideia, pe care apoi cutare cap a înaintat-o corpurilor legiuitoare din o mică și nenorocită țară, Ungaria, sub firmă de „proiect de reformă a învățământului popular“, cel mai temerar act de despoiere a drepturilor firești și cetățenești la începutul veacului XX în Europa...

Așa, că ar suna frumos un asemenea „epitaf“? Și tocmai acest epitaf ar fi cel mai meritat, cel mai caracteristic celor mai mulți politicieni unguri, ear în viață nu li-s'ar potrivea mai minunat vr'un epitaf, de cât cel de desechilibrat de profesie.

Da, fiind-că și-au pierdut capabilitatea morală de a ști distinge între ceea-ce a dat Dumnezeu și fiesfecăruia neam pe fața pământului să-i fie comoara sfântă și de-a pururea a gândirii și a inimii, ideal și țință nealterabilă a existenței.

I-a cuprins furia canibalicului danț „național“, fluerat de câți-toți jidovi maghiarizați și maghiarii jidoviți. S'au ocupat cu ideia reîn-

vierii Circei și Circe, neînviată încă, le-a mâncat capul. Nu mai au cap. Așa, că-s ajunși la simptome patologice ale popoarelor, chiar și ale celor mai puternice, când prin svârcoliri au dat vecinilor să 'nțeleagă, că-s incapabili de viață din forțe proprii; că-i muncește frica destrămării naționale; că ar mânca sânge, cap, viață din corpul și sufletul altor neamuri pentru ca să-'și mai poată lungi firul — păcatelor.

Asta-i și la noi diagnoza vieții politice, pusă la cale de capetele ungurești jidovite.

De aceea nu le mai încap la judecată, că danțul la care s'au încins, jidovi și jidoviți într'un singur bleasc, e cea mai tristă parodie și cea mai îndrăzneată palmuire a liberalismului și a dreptului.

Nu pot și nu vor să 'nțeleagă că, dacă poate să existe pe fața pământului forță care să siluiască, să martirizeze un popor — la noi chiar mai multe de-odată! — apoi e o fără-delege ce nu rămâne nerăzbutată, și nu e tribunal care să aproabe opera unor desechilibrați de profesie, cari, reprezentând interesele de rasă ale unei minorități, vor să despoie de dreptul existenței naționale majoritatea teritorului și a cetățenilor țării; mai multe neamuri cari jertlesc din greu, mai bucuroși, banul și sângele cel mai mult pe altarul patriei.

Nu vreau să 'nțeleagă, deși tot ei protest și încă în formă de statistică adevărul că, în timp ce naționalitățile sporesc, magyar nemzetul, propriu zisa „nație“ ungurească — chiar și acolo unde sunt mai bogate bunătățile și darurile firei! — să prăpădește, perde din vitalitate și din număr și cu aceasta și din mult nădăjduita forță și prin nădejdea de a asimila elemente sănătoase, ceea-ce de alt fel nici odată nu a caracterizat-o; și-s așa de neînțelegători că pe calea apucată mult mai încurând pierrea biata „nație“ decât milioanele naționalităților cari o covârșesc numericeste, ca totdeauna d'o mie de ani încoace.

Înzădar toate, căci domnul Berzeviczy nu tratează cu noi, nici nu vrea să știe de noi; ne-a desființat; ne dă pe mâna Circei. Dar, așa se vede Circe i-a repus capul!

Dar și p'ale celorlalți. De aceea nu-'și pot trage consecuența celor o mie de ani tristiți cu naționalitățile: să renunțe la nădejdea de a putea face vr'odată în viitor cu fie-care generație de școală a naționalităților, în câte 6 — zi șase ani — de școală ceea-ce n'a succes într'o mie de ani cu nici una generație a naționalităților.

De aceea nu vor din adins să-'și tragă și a doua consecuență acelor o mie de ani, că nici dreptul existenței nu-l mai are națiunea ce nu renunță la o problemă, pe care n'a putut-o întrupa d'atâta amar de vreme, pe lângă toată forța aplicată.

Capetele fermecate de Circe, ori cel puțin cari se înjugă la idealuri fără duh de a reînvia năzdrăveniile din povești; nu pot ajunge la consecuențe logice și morale; la contrare — da.

În concret: nici-odată la consecuențele Marelui Deák Ferencz. Nu, și d'aceia detentorii puterii — ce fac la noi? — duc treaba pe canibalism. Ce n'au putut săvârși „Aprobatae et Compilatae Constituționes“, feudalismul barbar și spânzurătorile, vrea să execute Berzeviczy prin școlile naționalităților susținute din propria sărăcie și amaruri nenumărate ale puținelor zile a vieții... Își cunosc perirea, se svircolesc, le trebuie în vine sânge din sângele plin de viață, și suflet din sufletul neprihănit al naționalităților. Dar nu le-om da: Sângele nostru și sufletele noastre nouă, ni-le-a dat Dumnezeu, ca a noastre să rămână în vecii vecilor; închinatu-le-am lacrimile, sudoarea feții, îndelungă răbdarea noastră d'o mie de ani — mai mult nu putem! Ne-ar bate și Dumnezeu de am da mai mult!

Precum ar fi imoralitatea cea mai mare de am fi capabili de jertfa ce ni-se cere pe altarul unui idol fără viață, fără îndreptărire morală, de a intra în șirul realităților istorice: tot p'atâta e și de capabil canibalismul politic, îmbrăcat — heu, quale portentum! — în mantaua pedagogiei. Știți care-i acel canibalism? E stadiul patologic al parodiei liberalismului din țara sfântului Ștefan, care e represintat prin proiectul ministrului Berzeviczy.

Faceți cruce, Români din patru unghiuri! Faceți cruce de proiectul — stafie! Și dați slavă Domnului din ceruri, că nu suntem, nici

Deposít permanent de materii necesare la ori-ce zidire nouă.
Vânzare în mic și mare.

SZIRMAI és TÁRSA ARAD, Andrassy-tér 4.

(În edificiul hotelului Nádor).

Făină de magnezit și leșie de magnezit.
Alabastru de ghips de struccatură (marder)
Var, calitatea cea mai bună.
Cement de Beocin, Portland și roman
Cărămizi chamotte rezistente focului.
Plăci de fayence și maiolica p. pardosire.
Plăci de Mettlach, romane, v. nețiene, de
kelheim și keramika pentru pardosire.

Lespezi de izolare, de acoperit și de asfalt
Cărămizi diverse pentru acoperire de case.
Țevi deosebite pentru canaluri.
Mai departe trimitem: 282
Năsip de Murăș,
Petricile mărunte și pentru cărări de
grădină.

Clienților noștri așezăm plăcile de pardoseală, săvârșim lucru de
acoperit casele și ori-ce lucru de asfalt prin specialiștii noștri pe
apesele proprii.

În binevoitoarea atențiune celor ce zidesc!

Am onoare a aduce la cunoștință On. Public. că
am deschis în

Arad, str. Csernovits Péter Nr. 14.

un birou pentru

Întreprinderi de zidire

Primește tot felul de comande și proiecte de zidiri:
case, fabrici, biserici, școli, cripte, școale etc., în
ori ce stil; primește tot felul de reparaturi și ori-ce
transformare și estimare de zidiri pe lângă prețurile
cele mai echitabile.

Fiindu-mi scopul a bine-merita de încrederea On.
public prin praxa-mi îndelungată și cunoștințele-mi spe-
ciale pe lângă prețuri convenabile, — precum și prin
îndeplinirea repede a comenzii, apelez prin aceasta la
binevoitorul sprigin al On. public.

154 19—25

Cu stimă:

Kondorossy Kálmán.

Planuri, bugete gratuite.

Am onoare a aduce la cunoștință
m. on. public, că 1009 50—50

am deschis

Un atelier de tapiserie și înfrumusețare.

Am îndelungați am lucrat în ate-
liere de rangul întâi din Budapesta,
Viena, Berlin, Brüssel și Paris, așa
încât sunt în poziția plăcută de-a putea
corespunde tuturor exigențelor mo-
derne.

Primește tot felul de lucrări de
branza asta dela cele mai simple
până la cele mai elegante, pe lângă
prețuri moderate.

Primește estin mobilarea de locuințe
în loc și provincă. La mutări primește
transportul mobilelor, precum și repa-
rarea și renovarea de mobile și mese
de biliard, pe lângă prețuri estine.

Reiner I. Gyula,

tapiser și împodobitor.

Nou privilegiu maghiar!

R A D I U

Corpuri candescente de gaz
(ciorapi)

Cu deosebire durabile

Intenzitate permanentă!

Se poate căpăta la

259

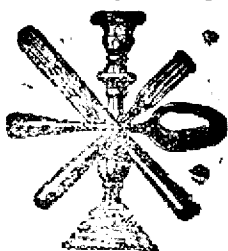
SZALKAI ÁRMIN

Weitzer János-utca 7. szám.

Primește manipularea și îngrijirea de aran-
geamente complete conform acordului și pentru
prețuri echitabile.

Gratuit

un **Schnellsieder** și
o cumpănă pentru culină

Pentru
prețur nes-
pus de echi-
tabile trimit
în toate păr-
țile urmă-
toarele:

mărfuri de
argint mexican.

- 6 cuțite de masă de argint mexican.
- 6 linguri de masă
- 6 furculițe
- 12 lingurițe mici de cafea
- 6 cuțite pentru desert
- 6 furculițe pentru desert
- 1 lingură de scos zăcă
- 1 lingură de scos lapte
- 2 candelabre elegante pentru salon.

toate din argint mexican.

46 BUCĂȚI numai 6-50 Ft.

Afară de asta ori-cine
comandază dela mine p. al-
meste drept cadou o cum-
pănă p. culină gratuit.
Argintul mexican este un
metal alb (și dinlăuntru) pen-
tru a cărui calitate și dura-
bilitate primește garanție pe
25 ani.

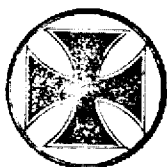
Comandele să îndeplinesc
contra trimiterii banilor ori și
pe lângă rambursă din depositul:

Scheffer D. Sándor

Budapesta.

VII, Bezeredy-utca 3 szám.

Cucea ori steaua
electro-magnetică dublă.

D. R. G. M. Nr. 88.503.

Vindecă și recrează pe lângă
garanție: reuma, asthmă (respirația
greă), insomnia, epilepsia, nervozitatea
lipsa de apetit, clorosa, durerea de
dinți, migrena, impotența, influența,
precum și tot felul de boale de nervi.
Bolnavul oel ce nu se poate vindeca
în decurs de 44 zile, îl întorcem
banii imediat. Celui ce nu îl mai ajută
nimic, să încerce cu aparatul meu;
câci sunt convins despre efectul sigur
al aparatului meu.

Prețul unui aparat mare 6 cor.
e a se folosi la boale de nervi cronice.

Prețul unui aparat mic 4 cor.
se folosesc la boale mai ușoare.

Comandele le îndeplinește în
patrie și străinătate:

Scheffer D. Sándor

Budapesta,

VIII, Bezeredy-utca 3 szám.

Pentru 3 coroane

trimit 4 1/2 kgr. (circa 50 bucăți) de
săpun de toaletă fin

bucăți alese de săpun de suc de lili,
de rose, de iorgovan, de violele, de
rezedă, de iasmin și de clopoțele.

Pe lângă anticipațiune ori ram-
bursă expediază:

Scheffer D. Sándor

Budapesta,

VIII, Bezeredy-utca 3 szám.

Întreprindere de pompe funebre

în A R A D.

— Piața Andrassy-tér 20 sz. —

Nr. Telefonului de zi și noapte 515.

Serviciu de noapte.

Arangiază înmormântări dela 15 fl. în sus până la
cea mai pompoasă.

În deposit are în mare cantitate coroane de
flori artificiale și dantele, sicrie de metal și lemn, co-
perișe diferite, perini și tot felul de obiecte trebuin-
cioase la înmormântări. Împrumută ori-ce fel de obiecte
de gală pentru înmormântări, parastase, case funebre,
și pentru flori, furgoane.

Sarcofaguri

257

de metal: nickel, alpaca, tulla, aramă roșie, aluminu
etc., metale nobile se pregătesc în

Fabrica lui

Beschorner M. A.

Primește transporturi și exhumarea de cadavre în ori-
ce parte a țării pe lângă taxă minimă.

Întreprindere de pompe funebre

ARAD,

Piața Andrassy-tér 20 szám.

ca împrumut pe amortisație cu

4%

oferim prin Institutele de băni de primul rang din Budapesta și străinătate până la $\frac{3}{4}$ a valorii la I. și II. loc de la 15—65 ani.

Credite personale!

Preoților, ofițerilor, ofițianților de stat și privați, comercianților, industriașilor se acordă împrumuturi cu și fără garanții de la 1—15 ani culant și discret.

Convertiri de bancă la debitorii private.

MELLER LAJOS ÉS TÁRSAI

Comisie de bancă.

BUDAPEST, David-ntea 15. (Firma improtocolată.)

Bani

226

Mutare de atelier!

Am onoare a aduce la binevoitoarea cunoștință a p. o. public, că la **1 Mai** mi-am mutat atelierul meu de mäsariu de pe str. Atzél-Péter în casa mea de pe strada

Sina-uteza

vis-a-vis de seminarul român

care va figura și mai departe

sub firma

Czirkál Géza

Când aduc aceste la prețuita cunoștință a on. public, tot odată îl rog pentru binevoitorul sprijin și pe mai departe.

222

Cu deosebită stimă

CZIRKÁL GÉZA.

Cel mai preferit, mai bun mijloc de colorare a părului e

MELANOGENE

în culoare neagră și brună.

Cu preparatul acesta escelent și nevinovat, păr barbă, mustați în cinci minute se pot colora în negru ori brunet. Coloarea e constantă și nu se poate osebi de culoarea naturală, nici cu săpun, nici apă caldă, nu se șterge și nu murdărește.

E nesticăcios și modul de folosire foarte simplu.

Prețul 2 cor. 80 fil.

244

Ori-ce păr cărunt își recapătă culoarea naturală prin folosirea preparatului

Hair Regenerator alui Földes

Acesta nu e farba, ci un preparat care redă frumuseța naturală a părului. Astfel părul blond devine iar blond, cel brun-brun, cel negru-negru. Prețul 2 cor.

Pentru a face părul blond.

Preparatul acesta, în câteva minute putem prefăce ori-ce păr în culoare atât de plăcută, aurie, în culoarea căneșii, ori cenușie, ori în vre-o altă culoare blondă, fără a ataca părul. — Prețul sticlei mică 1 cor., sticlei mare 2 cor. Rugăm a fi cu atenție la marcă.

G. FÖLDES KELEMEN

FARMACIA ȘI LABORATORIUL CHIMIC, ARAD.

Telefon Nr. 111.

PUMPE DE VIN

reg. ung. priv. și țevi de gumi calitate cea mai bună.

Din cilindrul pompei se scurge vinul până la cel din urmă strop, ear sămburii de struguri, coaja și alte părți necurate se îndepărtează numai de cât, prin asta pompa nu se strică și nici vinul nu se poate strica. Pentru funcționarea pompei se dă o garanție pe 3 ani (reparație gratuită).

PUMPE DE FOC

cu ventiluri rotunde. Pentru comune foarte potrivite, de oare-ce la întrebuințarea de apă nesiposă ori murdară nu abzie serviciul. Pentru funcționarea regulată a mașinei se primește garanție pe 3 ani (reparare gratuită): Șurube potrivite unitare și țevi de căneșă din lăuntru căptușite cu gumi cu prețurile cele mai ieftine.

Fantani cu țevile trebuincioase în preț de fabrică.

HÖNIG OTTO

fabricator de pompe reg. ung. priv.

Arad, Rákóczy-uteza 27. sz.

252

Stropitori de vie se primesc spre reparare.

In binevoitoarea atenție a publicului din provincie

Hotel Nádor

ARAD, Andrassy-tér Nr. 4.

Odale curate și arangiate din nou de la 1.60 cor. în sus

Serviciu prompt și ireproșabil.

218

TÖRÖK MÁRTON

proprietarul hotelului.